

To tola česć słowjanskeho luda žada, zo bychy so tu naše dobre słowjanske městne mjena trjebaše. Tuž ma tež tomu tale přiručna knižka přinošować.

Často w běhu lět a w nowišem času přeco časćišo dokhadžeju na mnje ze wšěchkuli stron naprašowanja, što po prawom to a druhe serbske městne mjeno znamjenja, što rěkaju mjena Budyšin, Drježdźany, Wjelećin, Bart atd. Wšěm naprašowarjam sym přeco był lubjerad a bjez wšeho zarunanja k službje, ale je mi to wjele časa rubiło, kotryž budzech měł na druhe nuzne wědomostne wěcy nałožiť. Tuž sym so rozsudził, tutomu pjatemu a poslednjemu wudawkej słownička wědomostne wułożowanje kóždeho mjena přidać a to tak, zo sym w němsko-serbskem zapisku za serbskim mjenom do spinkow () krótke serbske wukładowanje a we serbsko-němskem zapisku za němskim abo poněmčenym mjenom po dwójdycku (:) němski přeložk serbskeho městneho mjena stajil. Tak džě słowničk słowniski raz njezhubi, a tak móže wón tež wučenym a wučerjam, starožitnosćerjam a swójboslědžerjam po něčim někak slůžić.

II. Wšitke mjena we słowničku su do třoch wotdžělow džělene: A) Mjena Hornjeje Łužicy — B) Mjena Delnjeje Łužicy — C) Mjena zwonka Łužicow. Přenje dwaj wotdžělej mataj wšitke mjena Hornjeje a Delnjeje Łužicy: w jeju cyłem wobsahu: I. w němsko-serbskem a II. w serbsko-němskem alfabetiskem zapisku, třeći wotdžěl pak jenož w němsko-serbskem zapisku. W němskich tych zapiskach zaso džěla so mjena do třoch poddžělow: 1. Mjena kraja a luda — 2. Mjena městow, wsow, a mjeńšich sydlišćow — 3. Mjena wodow a horow, lěsow a holow, a podobne. Přidał sym k tomu jako 4. džěl: D) Wosobinske pomjenowanja po wsach a městach.

W serbsko-němskimaj zapiskomaj (A II a B II) pak su mjena wšitkich třoch poddžělow do jenocho alfabetiskeho rjada zřadowane. — Třeći wotdžěl podawa najwažniše serbske a wot Serbow pak něhdy pak džensa hišće trjebane mjena městnosćow zwonka Łužicow.

Po nastaću so naše serbske městne (wjesne) mjena džěla do 3 skupinow: su to: 1. Rodžinstwa (ně. Sippen-siedlungen) runje kaž rodžiny same po načolnikach rodžinow pomjenowane a džensa wukónčace so na hs -ecy, -icy, -'cy, a dwójcy na -ocy (rodž. abo genit. -ec, -ic, -oc) — ds. -ojce, -ejce, -ice, -yce, -'ce, (rodž. -oje, -ejc, -ic, -yc, -'c). Tute rodžinske sydlišća so zwjetša hižo w času do našeho časo-